

Mál nr. 29/2008

M

og

Vátryggingafélagið V v. starfsábyrgðartryggingar lögmanns (L)

Krafa um greiðslu bóta úr starfsábyrgðartryggingu lögmanns vegna bótamáls sem talið var fyrnt, tjónsdagur 25.11.1999.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 15.2.2008 ásamt fylgiskjöllum 1-9
2. Bréf V dags. 20.2.2008. og 13.12.2007.

Málsatvik.

M lenti í bílslysi 25.11.1999 og leitaði til lögmannsins L til að gæta hagsmuna sinna vegna slyssins. M fór í örorkumat og lá niðurstaða matsins fyrir 20. apríl 2001 og var varanlegur miski metinn 5% og varanleg örorka 5%. M var ósátt við niðurstöðu matsins og var óskað eftir nýju læknisvottorði sem M leysti ekki út vegna fjárhagsvandráða. L sendi M bréf þ. 24.2.2002 og talar um að langt sé síðan hann hafi heyrt í M og fjallar um kostnað við nýtt mat í bréfinu. L sendir M annað bréf þ. 29.9.2004, þar sem hann segist hafa sent M bréf tveim arum áður og spurt hana hvort hún ætlaði ekki að fara að ganga frá slysamáli sínu og bendir á að 4 ár séu liðin og þrjú ár frá því að örorkumatið hafi verið gert. Í lok bréfs L segir “Ég vona að þú skoðir þetta og látir mig vita hvað þú hyggst fyrir.” Af hálfu vátryggingafélags þess sem var bótaskyldt gagnvart M er því haldið fram að tjón M hafi fyrnt þ. 1.1.2005 þar sem að fyrningarfrestur hafi byrjað að líða þ. 1.1.2001. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu L hjá V þar sem málið hafi fyrnt í höndum L. og sé L bótaskyldur samkvæmt almennu skaðabótareglunni. Af hálfu M er vísað til 18.gr. laga um lögmennt nr. 77/1998. Þá er á það bent af hálfu M að hvergi hafi verið á það minnst í bréfum L að málið væri að fyrnast. V hafnar bótaskyldu og bendir á að skv því sem L upplýsi þá hafi hann rætt nokkrum sinnum við M til að fá hana til að klára málið en það hefði ekki gerst. Þ. 1. 11. 2001 hafi L fengið lækisvottorð fyrir M en M ekki fengist til að greiða fyrir það. Af hálfu L er því haldið fram að L hafi gert allt sem í hans valdi stóð til að gæta hagsmuna L en hann hafi ekki getað neytt hana til að þiggja aðstoð sína. Þá bendir V á orðalag umboðs M til L og telur að L hafi ekki getað gengið frá samningi fyrir hönd M án samþykkis hennar. Þá er því haldið fram af hálfu M að hann hafi ítrekað beðið M um að klára málið og upplýst hana um afleiðingar þess að það yrði ekki gert.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að L hvetur M ítrekað til að ganga frá bótamáli sínu. Þá liggur líka fyrir að M sinni ekki að greiða kostnað vegna lækisvottorðs sem hafði verið aflað vegna þess að M var ósátt við örorkumat sem lá fyrir í máli hennar. Ekki verða færðar sönnur á munnleg samskipti M og L en af þeim gögnum sem fyrir liggja þá reynir L ítrekað að fá M til að ljúka málinu en M virðist ekki hafa gert neinn reka að eða gert neitt til að fara að ítrekuðum tilmælum lögmanns síns. Við þær aðstæður miðað við fyrirliggjandi gögn verður L ekki talinn hafa brotið gegn skyldum sínum í umrætt sinn gagnvart M og á M því ekki rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu L hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu L hjá V.

Reykjavík 18.3. 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.